

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 2005

N:o 81—86

SISÄLLYS

N:o		Sivu
81	Valtioneuvoston asetus maaseudun kehittämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	301
82	Valtioneuvoston asetus nurmi- ja viljakasvien siementuotannon kansallisesta tuesta vuonna 2004 annetun valtioneuvoston asetuksen 8 §:n muuttamisesta	307
83	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2005 maatalousyrittäjien opintorahana maksettavan tuen määrästä	308
84	Ympäristöministeriön asetus Metsähallituksen eräiden julkisten hallintotehtävien suoritteiden maksuista	309
85	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus todentajain hyväksymismenettelystä ja todentamistehävän suorittamisesta	311
86	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2004 kansallisten pinta-alaperusteisten tukien maksatuksesta	315

N:o 81

Valtioneuvoston asetus

maaseudun kehittämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan maaseudun kehittämisestä 21 päivänä kesäkuuta 2000 annetun valtioneuvoston asetuksen (609/2000) 12 §:n 4 momentti, 29 §:n 4 momentti, 62 §:n 2 momentti, 77 §:n 3 ja 5 momentti, 82 §:n 4 momentti, 87 § ja asetuksen liite 1,

sellaisina kuin niistä ovat 12 §:n 4 momentti asetuksessa 1/2004, 29 §:n 4 momentti asetuksessa 388/2004, 82 §:n 4 momentti asetuksessa 279/2003, 87 § asetuksessa 213/2004 ja 388/2004 sekä liite 1 asetuksessa 1393/2004, ja

lisätään asetukseen uusi 87 a § seuraavasti:

12 §

Yhteisömuotoinen maaseutuyritys tuen saajana

Myönnettäessä tukea 11 §:n 3 momentissa tarkoitettulle yhteisölle yhteisön tukikelpoisuutta sekä tuettavia hankkeita ja toimenpiteitä koskee soveltuvin osin, mitä 16—18, 24 ja 25 §:ssä sekä 4 ja 6 luvussa säädetään. Yhteisön on osoitettava, että se toimii taloudellisesti kestäväällä tavalla. Jos yhteisö ei harjoita maataloutta omalla maatilallaan tai

muuta yritystoimintaa omaan lukuunsa, tuen myöntämisen edellytyksenä 11 §:n 3 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettulle yhteisölle on lisäksi, että se osoittaa jäsentensä tai osakkaidensa täyttävän 22 §:ssä säädetyt edellytykset sekä heidän maatilojensa 15, 24 ja 25 §:ssä säädetyt edellytykset.

29 §

Kiinteämääräinen tuki

Edellä 1 ja 3 momentissa tarkoitettuun

tukeen sovelletaan, mitä 26 §:n 2 ja 5 momentissa sekä 26 a ja 26 c §:ssä säädetään, kuitenkin siten, että 26 §:n 2 momentissa tarkoitettu korotus otetaan huomioon kymmenen prosenttiyksikön määräisenä maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetävissä 1 ja 3 momentissa säädetävissä tuki-kohteissa.

62 §

Enimmäistulot

Maa- ja metsätalousministeriö tarkistaa 1 momentissa mainitut tulorajat vuosittain palansaajien yleisen ansiotasoindeksin muutosta vastaavasti. Tarkistuksesta on ilmoitettava Suomen säädöskokoelmassa.

77 §

Valtiontakauksen ehdot

Valtiontakaus voi ainoastaan erityisestä syystä olla suurempi kuin 50 prosenttia hankkeen tai toimenpiteen kokonaisrahoituksesta. Se ei kuitenkaan saa olla yli 80 prosenttia. Kokonaisrahoituksella tarkoitetaan hankkeen tai toimenpiteen tarkastetun kustannusarvion tai hyväksyttävän tarjouksen sellaista rahoitus suunnitelmaa, johon haetun takauksen kohteena olevan lainan lisäksi sisältyvät mahdollisen avustuksen, muun tuetun rahoituksen ja omarahoituksella rahoitettavat erät. Jos hyväksytty kustannusarvio tai tarjous ylittää 26 a §:ssä säädetyn tukikelpoisten kustannusten enimmäismäärän, valtiontakaus voidaan myöntää hyväksytyt tukikelpoiset kustannukset ylittävää lainan osaa varten vain, jos takaukseen sisältyvä tuki yhdessä avustuksen ja lainaan liittyvän tuen kanssa ei ylitä hyväksytyihin tukikelpoisiin enimmäiskustannuksiin perustuvaa tuen enimmäismäärää.

Valtiontakausta myönnettäessä peritään lainan saajalta luottolaitoksen välityksellä valtiolle kertamaksu, jonka suuruus on 0,75 prosenttia takauksen määrästä, kuitenkin enintään 200 euroa. Lisäksi takauksesta pe-

ritään lainan saajalta puolivuositain jälkikäteen puolivuotismaksu, jonka suuruus on 0,75 prosenttia takausluoton kulloinkin jäljellä olevasta määrästä. Takauksesta perittävät maksut on maksettava vuosittain kahdessa erässä rahoituslain nojalla myönnettyjen valtionlainojen eräpäivinä.

82 §

Tuen myöntäminen

Päätös tuen myöntämisestä lakkaa olemasta voimassa vuoden kuluttua päätöksen antamisesta tai, jos tuki on myönnetty rakentamista tai muuta työn suorittamista koskevaan investointiin, viimeistään kahden vuoden kuluttua päätöksen antamisesta, jollei avustusta tai sen ensimmäistä erää ole maksettu tai lainaa tai sen ensimmäistä erää ole nostettu mainituissa määräajoissa taikka avustuksen maksamista tai lainan nostolupaa haettu avustuksen tai sen ensimmäisen erän maksamiselle taikka lainan tai sen ensimmäisen erän nostoluvan hakemiselle säädetyssä määräajassa. Tuen myöntämistä koskevassa päätöksessä voidaan asettaa edellä säädettyä lyhyempi voimassaoloaika vain, jos on ilmeistä, ettei 2 §:n 1 momentin 1—3 tai 3 a kohdassa tarkoitetuista ohjelmista osarahoitettuna myönnettävää avustusta muuten voida maksaa asianomaista ohjelmaa koskevan Euroopan yhteisön säädösten mukaisesti taikka kysymys on 2 §:n 1 momentin 2 tai 3 a kohdassa tarkoitettua ohjelmaa vastaavasta kansallisesta ohjelmasta. Valtiontakauksen myöntämistä sekä tuen, valtionlainan ja valtiontakauksen siirtämistä koskeva päätös lakkaa olemasta voimassa vuoden kuluttua päätöksen antamisesta, jollei takauksen kohteena olevaa lainaa ole myönnetty tai siirtämisen perusteena olevaa toimenpidettä toteutettu sanotussa ajassa. Voimassaoloaikaa voidaan pidentää ennen määräajan päättymisestä tehdystä hakemuksesta, jos pidentämiseen on erityisen painavia syitä. Voimassaoloaikaa ei kuitenkaan saa pidentää yli kahden vuoden. Edellä 53 ja 65 §:ssä tarkoitettuja tutkimus- ja kehittämishankkeita koskevan päätöksen voimassaoloaika päättyy kuitenkin sen vuoden

lokakuun viimeisenä päivänä, jona päätös on annettu.

87 §

Nuoren viljelijän aloitustuen maksaminen

Nuorten viljelijöiden aloitustuen 42 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettu avustusosuus maksetaan ilman erillistä hakemusta kolmena vuotuisena eränä. Ensimmäinen avustuserä maksetaan tuen myöntämistä ensiksi seuraavan maaliskuun tai lokakuun viimeisenä päivänä. Toinen erä maksetaan vuoden kuluttua ensimmäisen erän maksamisesta ja kolmas erä vuoden kuluttua toisen erän maksamisesta.

Jos avustusta on 42 §:n 1 momentin nojalla myönnetty 25 000 euroa, avustus maksetaan kolmena vuotuisena eränä, joista ensimmäinen on 10 000 euroa ja kaksi seuraavaa 7 500 euroa. Ensimmäisen erän maksamisen edellytyksenä on, että tuen myöntämisen ja maksamisen edellytykset ovat koulutusvaatimusta lukuun ottamatta täyttyneet. Kolmannen erän maksamisen edellytyksenä on, että koulutusvaatimuksen täyttymisestä on esitetty selvitys.

Jos avustusta on 42 §:n 3 momentin nojalla myönnetty 30 000 euroa, avustuksen ensimmäinen erä on 12 000 euroa ja kaksi seuraavaa 9 000 euroa. Ensimmäisen erän maksamisen edellytyksenä on, että tuen myöntämisen ja maksamisen edellytykset ovat koulutusta, kokoyksikköjä ja neuvontapalvelujen käyttöä koskevia vaatimuksia lukuun ottamatta täyttyneet. Kolmannen erän maksamisen edellytyksenä on, että myös koulutuksesta, kokoyksikköjen täyttymisestä ja neuvontapalvelujen käytöstä on esitetty hyväksyttävät selvitykset. Jos tuen saaja ei ole määräajassa esittänyt hyväksyttäviä selvityksiä kaikkien vaatimusten täyttymisestä, mutta koulutusvaatimus kuitenkin täyttyy, kolmannen avustuserän suuruus on 4 000 euroa ja myönnetyn lainan korkotukena saa käyttää enintään 25 000 euroa.

Jos tukea on myönnetty 42 §:n 1 momentissa tarkoitettu 25 000 euroa ja 42 §:n 5 momentissa tarkoitettu lisätuki 25 000 euroa, ensiksi mainittu avustusosuus maksetaan 2

momentissa säädetyn mukaisesti ja lisätuki kolmena eränä. Lisätuen ensimmäinen erä 8 500 euroa maksetaan vuoden kuluttua, toinen erä 8 500 euroa kahden vuoden kuluttua ja kolmas erä 8 000 euroa kolmen vuoden kuluttua siitä, kun 42 §:n 1 momentissa tarkoitettua aloitustuen viimeinen erä on maksettu. Lisätuen ensimmäisen erän maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja on esittänyt selvityksen kokoyksikkövaatimuksen täyttymisestä.

Jos aloitustukena on myönnetty 42 §:n 3 momentissa tarkoitettu 30 000 euroa ja 42 §:n 5 momentissa tarkoitettu lisätuki 25 000 euroa, ensiksi mainittu avustusosuus maksetaan 3 momentissa säädetyn mukaisesti ja lisätuki kolmena eränä. Lisätuen ensimmäinen erä 8 500 euroa maksetaan vuoden kuluttua, toinen erä 8 500 kahden vuoden kuluttua ja kolmas erä 8 000 kolmen vuoden kuluttua siitä, kun 42 §:n 3 momentissa tarkoitettua aloitustuen viimeinen erä on maksettu.

Tuen maksaminen aloitetaan 1 momentin mukaisesti ainoastaan, jos tuen maksamisen edellytykset ovat 2—5 momentissa säädetyn poikkeuksin täyttyneet. Edellytysten täyttymistä koskeva selvitys on toimitettava tuen myöntäjälle kahden kuukauden kuluessa ennen avustuksen maksamiselle säädetyn määräajan päättymistä. Kokoyksikkövaatimuksen täyttymistä koskeva selvitys on kuitenkin toimitettava kahden kuukauden kuluessa mainittujen edellytysten täyttymiselle 42 §:n 3 momentissa säädetyn määräajan päättymisestä. Mitä 85 §:n 2 momentissa säädetään tuen maksamisen hakuajan pidentämisestä, sovelletaan tässä ja jäljempänä 7 momentissa tarkoitettujen selvitysten toimittamiseen. Hyväksytyjen selvitysten perusteella maksetaan kolmas erä sinä säännönmukaisena maksuajankohtana, joka ensiksi seuraa hyväksyttävien selvitysten toimittamista määräaikaan mennessä.

Edellä 42 §:n 4 momentissa tarkoitettujen neuvontapalvelujen käyttämisestä on toimitettava selvitys tuen myöntäneelle työvoima- ja elinkeinokeskukselle kerran vuodessa tilanpidon aloittamisesta lukien kolmen täyden kalenterivuoden ajan viimeistään kutakin kalenterivuotta seuraavan vuoden kesäkuun loppuun mennessä.

87 a §

Nuoren viljelijän aloitustuen korkotuen määrän varmistaminen

Jollei nuori viljelijä, jolle on myönnetty 42 §:n 3 momentissa tarkoitettua korkotukea 30 000 euroa, ole kahden kuukauden kuluessa mainitussa 3 momentissa säädetyn määräajan päättymisestä osoittanut 42 §:n 3 ja 4 momentissa säädettyjen ehtojen täyttyneen määrääjässä, korkotukea maksetaan ainoastaan 25 000 euroa.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen on ilmoitettava luottolaitokselle ja tuen saajalle kolmen kuukauden kuluessa 42 §:n 3 momentissa säädetyn määräajan päättymisestä korkotuen lopullinen määrä.

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä helmikuuta 2005.

Tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä oleviin tuen myöntämistä koskeviin hakemuksiin sovelletaan asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Asetuksen 87 ja 87 a §:ää sovelletaan kuitenkin asetuksen voimaan tullessa vireillä oleviin tuen myöntämistä koskeviin hakemuksiin.

Tuen maksamista ja lainan nostolupaa koskeviin hakemuksiin sovelletaan niitä säännöksiä, jotka olivat voimassa tukea myönnettäessä.

Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Vanhempi hallitussihteeri Katriina Pessa

ALOITUSTUEN LISÄAVUSTUSTA MYÖNNETTÄESSÄ SOVELLETTAVA KOKOYKSIKKÖTAULUKKO

Kotieläintuotantoon luettavat eläimet ja kasvihuonetuotanto ryhmittäin	Kokoyksikkökerroin, jonka avulla eri ryhmään kuuluvat eläimet tai kasvihuoneala muunnetaan toisiaan vastaaviksi 20 kokoyksikön täyttymistä laskettaessa	20 kokoyksikköä vastaava eläinten tai kasvihuoneliöiden määrä, kun tilalla on vain yhteen ryhmään kuuluvia eläimiä tai yksinomaan kasvihuonetuotantoa
Lypsylehmä	1	20
Emolehmä	0,5	40
Nautaeläin 6-24 kk	0,4	50
Urospuolinen nautaeläin ja hieho (yli 24 kk.)	0,66666	30
Vasikka (alle 6 kk)*	0,1	200
Emakko ja karju	0,33333	60
Lihasika	0,06666	300
Kuttu	0,5	40
Uuhi	0,2	100
Hevoset:		
Siitostamma mukaan luettuina ponitamma	1	20
1-4-vuotias suomenhevonen	1	20
1-3-vuotias muu hevonen ja poni	0,66666	30
Muniva kana**, kana-, fasaani- ja sorsaemo sekä kananuorikko	0,00444	4500
Broileri	0,00133	15000
Kalkkuna sekä anka-, broileri-, hanhi- ja kalkkunaemo	0,01	2000
Kasvihuonekoristekasvit, m ²	0,01428***	1400
Kasvihuonevihannekset, m ²	0,01428***	1400

* Vasikat lasketaan mukaan kokoyksikköön vain, jos ne hankitaan tilalle välikasvatusta varten.

** Kananmunien vaihtoehtoistuotannossa kokoyksikköä vastaava määrä on viisikymmentä prosenttia alempi ja kerroin kaksinkertainen. Vaihtoehtoistuotannolla tarkoitetaan tuotantoa, jota harjoitetaan lattia-, kerrosritilä- tai virikehäkkikanalassa.

*** Vähimmäispinta-alaan lasketaan kasvihuoneet, jotka on rakennettu kiinteälle perustalle ja joiden katteena on lasi, kasvihuonekäyttöön tarkoitettu kerroslevy tai kaksinkertainen muovikalvo. Lisäksi kasvihuoneiden tulee olla varustettuja kiinteällä lämmitysjärjestelmällä sekä lämmityksen- ja tuuletusensäätöautomatiikalla.

N:o 82

Valtioneuvoston asetus**nurmi- ja viljakasvien siementuotannon kansallisesta tuesta vuonna 2004 annetun valtioneuvoston asetuksen 8 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan 23 päivänä huhtikuuta 2004 nurmi- ja viljakasvien siementuotannon kansallisesta tuesta vuonna 2004 annetun valtioneuvoston asetuksen (288/2004) 8 § seuraavasti:

8 §

Nurmikasvien siementuotannon kansallinen tuki

Nurmikasvien siementuotannon kansallista tukea voidaan maksaa enintään seuraavilta tuotantoaloilta:

Kasvilaji	ha
puna-apila	620
timotei	5 000
nurminata	1 200
koiranheinä	30
englanninraiheinä	160

Nurmikasvien siementuotannon kansallista tukea maksetaan enintään seuraavassa taulukossa esitetyt määrät tukiyksikkökertoimen mukaiselle osuudelle tuen hakijan tukeen oikeuttavasta pinta-alasta. Jos tukeen oikeuttava pinta-ala poikkeaa tukiyksikkökertointa

määriteltäessä arvioidusta arvosta, tukiyksikkökerointa voidaan muuttaa.

Kasvilaji	euroa/ha		tukiyksikkökero
	tukialueet A ja B	tukialueet C1-C4	
puna-apila	342	454	1,00
timotei	101	227	0,89
nurminata	119	269	0,75
koiranheinä	224	336	1,00
englanninraiheinä	291	403	1,00

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä helmikuuta 2005.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*Ylitarkastaja *Juha Vanhatalo*

N:o 83

Valtioneuvoston asetus

vuodelta 2005 maatalousyrittäjien opintorahana maksettavan tuen määrästä

Annettu Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 7 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:ssä tarkoitettuna muuna kansallisena tukena saadaan maatalousyrittäjille myöntää vuodelta 2005 maatalousyrittäjien opintorahana maksettavaa tukea enintään 1,0 miljoonaa euroa.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä helmikuuta 2005.

Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Mikko Aaltonen

N:o 84

Ympäristöministeriön asetus**Metsähallituksen eräiden julkisten hallintotehtävien suoritteiden maksuista**

Annettu Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2005

Ympäristöministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 30 päivänä joulukuuta 2004 Metsähallituksesta annetun lain (1378/2004) 15 §:n ja 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään ympäristöministeriön hallinnonalaan kuuluvista Metsähallituksen julkisista hallintotehtävistä perittävistä maksuista.

2 §

Julkisoikeudelliset suoritteet, joista peritään kiinteä maksu

Valtion maksuperustelain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita, joista peritään suoritteiden keskimääräiseen omakustannusarvoon perustuva maksu, ovat:

1) Luonnonsuojelulain (1096/1996) tai aikaisemman luonnonsuojelulain (71/1923) nojalla suojelualueiden perustamisesta annettujen asetusten perusteella hakemuksesta annetut seuraavat päätökset:

a) lupa geologiseen tutkimukseen tai malminetsintään 200 euroa,

b) lupa teiden, vesikulkuväylien, rakennusten tai rakennelmien rakentamiseen ja kunnossapitoon 150 euroa,

c) lupa liikkumiseen luonnonsuojelualueella tai sen rajoitusalueella muussa kuin tie-teellisessä tai opetustarkoituksessa 80 euroa ja

d) muu luonnonsuojelulain nojalla hakemuksesta annettu päätös tai lupa 80 euroa.

2) Maastoliikenneluvat

a) henkilökohtainen uralupa 9 euroa/vuorokausi tai 34 euroa/kelkkailukausi,

b) perhekohtainen uralupa 34 euroa/perhe/kelkkailukausi,

c) Metsähallituksesta annetun lain (1378/2004) 9 §:n 2 momentissa tarkoitettu maastoliikennettä koskeva aluekohtainen kiintiöpäätös muutoksenhakua varten 50 euroa ja

d) maastoliikennelupaa koskevaa muutoksenhakua varten erikseen annettava kirjallinen päätös 10 euroa.

3) diaari- tai rekisteritodistus tai -ote 17 euroa.

3 §

Liiketaloudellisiin perustein hinnoiteltavat suoritteet

Metsähallituksen julkisiin hallintotehtäviin liittyviä maksullisia suoritteita, jotka hinnoitellaan liiketaloudellisiin perustein, ovat seuraavat tilaukseen tai muuhun toimeksiantoon perustuvat palvelut ja muut suoritteet:

1) maastoliikenneluvat kelkkailu-urien ulkopuolella ja kesäaikaiset maastoliikenneluvat,

2) varaustuvan sekä vuokratuvan ja -kodan käyttö,

3) maa- ja vesialueiden sekä rakennusten ja rakennelmien vuokraus ja muu käyttöoikeuden luovutus,

4) asuin- ja liikehuoneistojen vuokraus sekä muu huone-, kokous- ja esitystilojen käyttö,

5) ennallistamis- ja hoitotoimenpiteistä

luonnonsuojelusuojelualueilta ja muilta suojelukohteilta kertyvän puun myynti,

6) opastuspalvelut ja -tuotteet,

7) ympäristökasvatuksen ja luonto-opetuksen edistämiseksi tuotetut palvelut ja tuotteet,

8) asiantuntija- ja suunnittelupalvelut,

9) tietojen luovutus ja tietojärjestelmien suorakäyttö,

10) julkaisut, lehdet, tallenteet ja muut vastaavat suoritteet

11) jäljenteet ja

12) muut vastaavat palvelut ja suoritteet.

4 §

Muut säännökset

Peruutetusta tai muutoin hakijasta aiheu-

Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2005

tuvasta syystä rauenneesta asian käsittelystä peritään tehtyä työmäärää vastaava osuus maksusta.

Myönteisestä ja kielteisestä päätöksestä peritään samansuuruinen maksu.

Muutoksenhaun johdosta uudelleen käsiteltäväksi palautetusta asiasta annettavan päätöksen maksusta vähennetään, mitä samasta asiasta aikaisemmin annettusta päätöksestä on peritty.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2005 ja on voimassa vuoden 2005 loppuun.

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

Talousjohtaja *Oili Hintsala*

N:o 85

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
todentajain hyväksymismenettelystä ja todentamistehtävän suorittamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2005

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 30 päivänä heinäkuuta 2004 annetun päästökauppalain (683/2004) 59 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Sovellettamisala

Tätä asetusta sovelletaan päästökauppalain (683/2004) 7 luvussa säädettyyn todentajan hyväksymismenettelyyn ja todentamistehtävien suorittamiseen.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *todentajalla* päästökauppalain nojalla hyväksyttyä tai muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY, jäljempänä päästökauppadirektiivin, toimeenpanossa hyväksyttyä riippumatonta ja puolueetonta toimijaa, jolla on riittävä pätevyys hoitaa ja vastata tämän asetuksen mukaisen todentamistehtävän suorittamisesta;

2) *pätevyysalueella* päästökauppalain mukaista toimintoa, jonka todentamiselle todentajalla on tämän asetuksen mukainen hyväksyntä;

3) *tarkkailusuunnitelmalla* päästökauppalain 8 §:n ja päästökaupasta annetun valtioneuvoston asetuksen (730/2004) 3 §:n mukaista suunnitelmaa päästöjen tarkkailusta;

4) *päästöselvityksellä* hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta ja päästöistä laadittavasta selvityksestä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksen (741/2004), jäljempänä tarkkailuasetus, 11 §:n mukaista selvitystä;

5) *EY:n tarkkailuohjeella* komission päätöstä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisten ohjeiden vahvistamisesta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailua ja raportointia varten (2004/156/EY);

6) *päästökauppaviranomaisella* Energiamarkkinavirastoa.

2 luku

Todentajan hyväksyminen

3 §

Todentajan vaatimukset

Todentajan on täytettävä päästökauppalain 55 §:ssä säädetyt vaatimukset.

4 §

Hakemus

Todentajan hyväksymistä on haettava kirjallisesti päästökauppaviranomaiselta. Hakemuksessa on ilmoitettava:

1) hakijana olevan oikeushenkilön nimi, yritys- ja yhteisötunnus, kotipaikka ja yhteystiedot;

2) oikeushenkilön hallintoelimeen kuuluvien henkilöiden, toimitusjohtajan, avoimen yhtiön tai kommandiittiyhtiön vastuunalaisten henkilöiden nimi ja yhteystiedot;

3) todentajana toimivan henkilön nimi ja syntymäaika;

4) 3 §:ssä säädettyjen vaatimusten arviointia varten tarvittavat asiakirjat, sekä

5) mihin 5 §:ssä tarkoitettuun pätevyysalueeseen hyväksymistä haetaan.

Hakemukseen on liitettävä 6 §:n mukainen arvio hakijan pätevyydestä.

Päästökauppaviranomainen voi vaatia todentajalta tai toiminnanharjoittajalta tarpeelliseksi katsomiaan lisäselvityksiä päästökauppalaissa säädettyistä edellytyksistä.

5 §

Pätevyysalueet

Todentajalla tulee olla riittävä pätevyys toimia todentajana yhdessä tai useammassa seuraavista pätevyysalueista:

- 1) polttolaitokset;
- 2) öljynjalostamot;
- 3) koksamot;
- 4) metallimalmien pasutus- ja sintrauslaitokset;
- 5) raakarautaa tai terästä tuottavat laitokset;
- 6) sementtiklinkkeriä tuottavat laitokset;
- 7) kalkkia tuottavat laitokset;
- 8) lasia tai lasikuituja valmistavat laitokset;
- 9) keraamisia tuotteita valmistavat laitokset;
- 10) massaa valmistavat laitokset;
- 11) paperia ja kartonkia valmistavat laitokset.

6 §

Hakemukseen liitettävä akkreditointielimen arvio hakijan pätevyydestä

Edellä 4 §:ssä mainittuun hakemukseen on liitettävä Mittatekniikan keskuksen akkreditointiyksikön lausunto tai akkreditointipäätös, josta käy ilmi, että hakija täyttää tämän asetuksen 3 §:ssä säädetty vaatimukset. Lisäksi siitä on käytävä ilmi ne pätevyysalueet, joille todentaja on todettu päteväksi.

7 §

Hyväksymispäätös

Päästökauppaviranomainen myöntää haki-

jalle kirjallisen hyväksymispäätöksen, mikäli hakija täyttää 3 §:ssä säädetty vaatimukset. Päästökauppaviranomainen ottaa päätöstä myöntäessään huomioon Mittatekniikan keskuksen akkreditointiyksikön arvion hakijasta.

Päästökauppaviranomainen ilmoittaa hyväksymispäätöksessään todentajan nimen ja yhteystiedot sekä määrittää pätevyysalueet, joille hakija katsotaan päteväksi.

Päästökauppaviranomainen hyväksyy todentajan määrääjäksi.

Päästökauppaviranomainen voi antaa hyväksymispäätöksessään tarkempia ohjeita todentamisen suorittamisesta.

Päästökauppaviranomainen ylläpitää julkista luetteloa Suomessa hyväksytyistä sekä muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa hyväksytyistä ja sille ilmoitetuista todentajista.

8 §

Hyväksymispäätöksen muuttaminen

Todentajan on ilmoitettava päästökauppaviranomaiselle kaikista sellaisista toimintansa muutoksista, joilla voi olla vaikutusta todentajan hyväksymisen edellytyksiin.

Ilmoitus muuttuneesta tilanteesta on toimitettava päästökauppaviranomaiselle 1 kuukauden kuluessa tilanteen muuttumisesta.

Päästökauppaviranomainen voi tarvittaessa edellyttää, että todentaja toimittaa pätevyydestään uuden Mittatekniikan keskuksen akkreditointiyksikön arvion hakijasta.

Päästökauppaviranomainen voi todentajan muutoshakemuksen perusteella muuttaa aikaisempaa päätöstään tai määrätä todentajan toiminnalle rajoituksia tai ehtoja.

9 §

Muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa maassa hyväksytty todentaja

Toiminnanharjoittajan on tehtävä päästökauppaviranomaiselle ilmoitus muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa päästökauppadirektiivin toimeenpanossa hyväksytyyn todentajan käyttämisestä välittömästi sen jälkeen kun todentaja on valittu.

3 luku

Todentamistehtävän suorittaminen

10 §

Yleiset periaatteet

Todentaja arvioi, vastaavatko toiminnanharjoittajan soveltamat tarkkailumenetelmät päästökauppaviranomaisen myöntämää päästölupaa ja luvan yhteydessä hyväksytyä tarkkailusuunnitelmaa.

Todentamisen kohteena ovat tarkkailtavan laitoksen kaikki päästökauppalain soveltamisalaan kuuluvat hiilidioksidipäästöt sekä laitoksen tarkkailujärjestelmän ja toiminnanharjoittajan päästöselvityksessä ilmoittamien kokonaispäästötietojen luotettavuus, uskottavuus ja tarkkuus siten, kuin tarkkailuasetuksessa säädetään.

Todentajan on noudatettava, mitä päästökauppalain 58 §:ssä säädetään.

Toiminnanharjoittajan on järjestettävä todentajalle pääsy kaikkiin hallitsemiinsa todentamisen kohteena oleviin paikkoihin ja tiloihin, jotka eivät kuulu kotirauhan piiriin.

Toiminnanharjoittajan on annettava todentajalle kaikki hallussaan olevat todentamisen kannalta tarpeelliset tiedot.

11 §

Päästökauppaviranomaisen seurantaoikeus

Päästökauppaviranomaisella on päästökauppalain 61 §:n nojalla oikeus tarvittaessa seurata todentamisen suorittamista toiminnanharjoittajan hallinnassa olevissa paikoissa ja tiloissa, jotka eivät kuulu kotirauhan piiriin.

12 §

Tarkkailumenetelmien todentaminen

Todentaja arvioi, ovatko laitoksen hiilidioksidipäästöjen määrittämiseen käytetyt toimintotiedot, päästökertoimet sekä hapettumis- ja muuntokertoimet määritetty ja dokumentoitu taikka, jos päästöjen tarkkailu perustuu mittaukseen, onko mittausmenetelmien valinta ja käyttö suoritettu ja tulokset doku-

mentoitu päästökauppaviranomaisen hyväksymän tarkkailusuunnitelman mukaisesti.

13 §

Toiminnanharjoittajalle tehtävä ilmoitus

Todentajan on viivytyksettä ilmoitettava toiminnanharjoittajalle tämän tarkkailumenetelmissä tai tiedonhallintamenetelmissä havaitsemistaan puutteista, epäselvyyksistä, virheistä tai muista havaitsemistaan poikkeamisista päästökauppaviranomaisen hyväksymään tarkkailusuunnitelmaan.

Todentaja voi esittää toiminnanharjoittajalle kohteita, joissa tämä voi edelleen kehittää tarkkailu- ja tiedonhallintamenetelmiään.

14 §

Päästöselvityksen todentaminen

Edellä 12 §:ssä tehdyn arvion perusteella todentaja arvioi toiminnanharjoittajan päästöselvityksen ja siinä olevat mahdolliset puutteet, virheet ja väärintulkinnat.

Todentaja antaa perustellun arvion siitä, missä määrin selvitykseen sisältyvät puutteet, virheet ja väärintulkinnat vaikuttavat toiminnanharjoittajan ilmoittamaan laitoksen hiilidioksidikaasujen kokonaispäästömäärään.

15 §

Päästöselvityksen vahvistaminen

Todentajan tulee vahvistaa toiminnanharjoittajan päästöselvityksessä ilmoittamat tiedot tyydyttäväksi, jos:

- 1) selvitys kattaa kaikki todentamisen kohteena olevan laitoksen päästökauppalain soveltamisalaan kuuluvat päästöt mukaan lukien toiseen laitokseen siirretty hiilidioksidi;
- 2) päästöjen laskemiseen tarvittavat tiedot on määritetty hyväksytyyn tarkkailusuunnitelman mukaisesti, ja
- 3) kyseessä olevan laitoksen hiilidioksidikaasujen kokonaispäästöjä ei ole ilmoitettu oleellisesti väärin.

Kokonaispäästöjä ei ole ilmoitettu oleellisesti väärin, jos todentaja voi todeta, että päästöselvitys ja sen sisältämät tiedot eivät sisällä sellaisia puutteita, virheitä tai väärin-

tulkintoja, joiden seurauksena tarkkailtavana olevalle laitokselle tai laitoksessa harjoitettavalle toiminnolle tyypillinen yleinen epävarmuustaso ylittyy.

16 §

Todentajan lausunto

Todentajan on annettava toiminnanharjoittajalle todentamisen kohteesta kirjallinen lausunto. Lausunnosta on käytävä ilmi:

- 1) todentajan nimi ja yhteystiedot;
- 2) tiedot todentajan hyväksymisestä;
- 3) tiedot henkilöistä, jotka ovat osallistuneet todentamiseen sekä näiden tehtävät ja vastuut todentamistapahtumassa;
- 4) todentamisen kohteena olleen laitoksen nimi, toimiala, sijaintipaikka, yhteystiedot sekä laitoksen päästöluvan numero;
- 5) tieto vuodesta, jota päästöselvitys koskee;
- 6) tieto todennetuista kokonaispäästöjen määrästä mukaan lukien 14 §:n 2 momentissa tarkoitettu arvio;
- 7) tieto 15 §:n mukaisesta päästöselvityksen vahvistamisesta, sekä

Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2005

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

8) päästökauppalaain 70 §:ssä edellytetyt lausunnon oikaisuvaatimusohjeet.

Lausunto on varustettava todentamisesta vastuussa olevan henkilön allekirjoituksella.

Tarvittaessa todentaja voi lausuntoon liitettyssä muistiossa esittää kohteita, joissa toiminnanharjoittajan tarkkailu- ja tiedonhallintamenetelmiä tulisi kehittää.

Toiminnanharjoittaja huolehtii todentajan lausunnon ja sen liitteiden toimittamisesta päästökauppaviranomaiselle. Tarkkailusuunnitelman mahdollisessa muuttamisessa noudatetaan päästökauppalaain 11 §:n mukaista menettelyä.

Päästökauppaviranomainen voi tarvittaessa pyytää todentajalta lausunnon täydentämistä.

4 luku

Voimaantulo

17 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä helmikuuta 2005.

Neuvotteleva virkamies Seppo Oikarinen

N:o 86

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2004 kansallisten pinta-alaperusteisten tukien maksatuksesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
MMMa vuoden 2004 kansallisten pinta-alaperusteisten tukien maksatuksesta	8/05	10.2.2005	16.2.2005

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Velimatti Mukkila

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 81—86, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2005

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904